

[Rahbæk Møller]

Det er også det princip, som forslaget bygger på.

Dermed er det også sket med roserne. For det første må jeg kritisere, at forslaget kommer helt urimelig sent. Som hr. Lykketoft påpegede, har den måned, der er gået imellem fremsættelsen af de to forslag, medført et større tab for statskassen, end regeringen har fået ind ved besparelser på bistandsloven. Det er en urimelig fremgangsmåde for regeringen, der har sat sig som mål netop at tage hensyn til statskassen.

For det andet indeholder forslaget en lang række huller. Forslaget tillader at foretage afskrivning på småaktiver og aktiver til korttidsudlejning. Det kan vi ikke have noget imod, under forudsætning naturligvis af at langtidsudlejning ikke kan maskeres som serier af korttidsudlejninger. Men vi kan diskutere i udvalget, hvordan regeringen vil blokere for det.

Dernæst tillader man afskrivningerne, når leasingfirmaet er et anparts- eller aktieselskab eller en- eller tomandsfirmaer. Hvad angår selskaber, er der ingen problemer, der er ingen skattefiduser dér. For en- og tomandsselskaber er der det problem, som vi før har set, med mere omfattende interessentskabslignende arrangementer, formelt arrangeret som en serie af en- eller tomandsvirksomheder. Jeg tænker på fysiske anpartar af en konkret bil, et konkret aktiv osv. Regeringen må have gjort sig overvejelser om, at man skal forhindre denne trafik. Vi må også studere i udvalget, hvad regeringen nærmere vil gøre ved det.

Men de to store huller er jo skibe og bygninger, som er helt generelt undtaget, når der ikke er tale om sale/lease back eller leasing til ikke beskattede personer. Bygninger kunne endda gå, hvis regeringen også havde grebet ind mod forskudsafskrivninger, for hvis det kun er den almindelige seks procents afskrivning, er der ikke megen fidus i det. Det har regeringen ikke. Jeg er orienteret om, at det forslag fra socialdemokratiets side, der blev læst op her til morgen af formanden, indeholder et sådant forbud. Det illustrerer endnu en gang, at i denne regerings tid kan oppositionen ikke nøjes med at forholde sig til regeringens forslag, kritisere dem og korrigere dem, den må selv være aktiv og direkte gå ind og supplere dem. Jeg synes, det er for

dårligt, at regeringen ikke selv havde det med.

Så er der skibene, og det er jo det store, gabende hul i indgrebet. Det kan diskuteres, hvor meget det overhovedet hjælper at slå brædder i på et pilråddent og gennemhullet skattesystem. Men når man oven i købet slår et bræt i og efterlader et kæmpestort hul, så bliver det jo ganske aldeles meningsløst. Det vil betyde, at de højt beskattede personer, der nu går efter leasingfiduser for at få nedbragt deres marginalskatteprocent, fortsat har en mulighed blot ved at lease i skibe. Den eneste reelle begrænsning, der findes, er den begrænsning, der ligger i, at nok er det begrænset, hvor mange skibe der overhovedet kan være på markedet, men da der jo ikke er nogen grund til at begrænse det til det danske marked, er det i realiteten en meget dårlig begrænsning dér.

Dertil kommer, at der er så megen sult efter at få disse fradrag, at vi må forudse, at kontrakterne vil blive yderst gunstige for rederne, og derfor kan vi også forudse, at værftsindustrien i løbet af få år vil blive omlagt, således at meget store dele vil beskæftige sig stort set udelukkende med at bygge leasingfiduser. Det er i realiteten en total ødelæggelse af dansk værftsindustri, man lægger op til. I forvejen er den meget stærkt subsidieret – og det kan der være en vis rimelighed i, for det modsvarer internationale aftaler – man når man nu indbygger et nyt kæmpesubsidielement, er det selektiv erhvervsstøtte af den værste skuffe. Jeg troede, regeringen var imod selektiv erhvervsstøtte, men ikke denne støtteform, som regeringen nu kaster sig ud i.

Vi er godt klar over, at det ville volde problemer nogle steder, hvis skibe havde været omfattet, og jeg tænker specielt på Frederikshavns Værft og visse andre værfter, der har specialiseret sig i at bygge skibe til rederier, som ville blive ramt af indgrebet. Dette problem kunne løses på forskellige måder. Socialdemokratiet har nævnt muligheden for at forbyde finansiel leasing for skibe. Jeg ved ikke, om der kan skabes parlamentarisk flertal for det. Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard omtalte, at der måske kunne skabes flertal uden om regeringen, uden om de radikale, det ved jeg ikke, men der er andre muligheder. Den mulighed, jeg kunne overveje, ville være at lade forbudet mod leasing også